

Pois hakkas suure hinnuga lugema ja õppis kaa
 õige liibikele ajaga weerima, nõnda et isa kiitis:
 „Waat, see wast pois, sest poisist saab mees!
 See loeb ju nagu kirik'sand ja laulab nagu
 köster!“ Siis wara laulis isa pojakese kiitust.
 Tullise tubinaga oli Jüts aland, hinna lahkus
 peagi raamatut lugemast, ja mitte enne, kui
 pois 15 aastaseks oli saanud, wõis ta forinal
 lugeda, aga mõislikult mõnuga lugema, wõta
 näppust, see oleks liig tüütaw ja waevaline!

Oli Jütsist Jüri saanud, peeti nõu, mis
 ammetit teda lasta õppida. Oma soovis poega
 kaupmeheks, isa jälle tahtis koguni teda Tartu
 saata, sest „nandi seks on meil ju!“ oli tema
 omaduse sõna. Pois aga tahtis isi rätsepaks
 hakkata. Küll wanemad tõrjusid wastu.

„Mõttele ometi, kui hea põli sull on, kui sa
 peenike linna kaupmees oled, palju raha teenid ja
 igauks mütsi ju cest maha wõtab,“ meelitas ema.

„Ei, ma ei taha mitte,“ oli poisi otselohene
 wastus. „Kaupmees peab ühtepuhku raha luge-
 ma, ja see on minu meelest üks hirmus igaw asi.“

„Mine Tartu, õpi kirik'õpetajaks ehk adwo-
 kadiks ehk tohtriks, waat siis wast oled seks.
 Siis — — —“

„Ei, ma ei taha mitte!“ hüüdis pois paha-
 felt. „Siis ma pean ju hirmus palju raamatuid

õppima, ja see on mul hirmus wasta meelt.
 Ma hakkau rätsepaks, see on ometi kena ammet!
 Seal ma istun homikust õhtuni laua peal, jalad
 risti all, ja ega ma alla 5—10 rubla nädalas
 kaa ei lepi.“

Mis teha? Wanemad tegid õhkades poisi
 tahtmist ja pandi Jürit siis linna rätsepureister
 Wasku õela juure õppima. Sell oli enne juba
 laks wanemat õppipoissi, Jüri oli see kolmas.
 Peale seda olid weel neli selli. Et Jüri see
 noorem õppipois oli, pidi ta mõndagi asja toi-
 metama, kelle peale ta uues põlmu mõttelnudgi,
 nagu presdraudasi palawaks tegema ja palawalt
 hoidma, puid lõhkuma, karjakawult wett tooma
 ja muud weidsarnatsid toimetusi weel, aga lqua
 peal õmblemisest, jalad risti all, sest põlmu
 juttugi. Pealegi narris teda see ja teine, pani
 kaa kõmmu selga, nii et poisil tuli silmist kargas
 ja sõimamisest põlmu kaa puudust. „Jüri, too
 presdraud seia!“ hüüdis esimene sell, ja kui pois
 rumaluse pärast rauda mitte põlmu kojast hal-
 jaks õerunud, sai tubli matsu ja ahwardamist,
 et nina saab ära kõrwetud, kui weel julgeks teisi
 narrida. Mutuga läks pois kasku täitma, ke-
 mistas ja kõrwetas seal juures oma kae ära.
 Kõik naerisid. „Jurkal näikse kõiksugused kom-
 metid selged!“ pilkas teine sell. „Du ju nimi